

რეგულირებად თვალყურს სადრანგეთსა და ინგლისის მოქმედებას, ბუბას, მზადებას, მულერგარბასა და სოციალურ და იმ აზრს ადგენს, რომ საფრანგეთი ინგლისის საქმეში არ ჩაერყვინაო. უფრო საფრთხიერებელია, რომ ამერიკა და ჩინეთი მიგზნობრივად იბანონას. ჩინეთის საწვეოდ მოქმედებს და თუ რუსეთის წინააღმდეგ ხელი გამოიღოს, მაშინ მთელს ევროპას გადაიკლავს, რადგან ამერიკისთვის ყველა უცხოელს თანაბრად მტრობენ. წინააღმდეგის მიუხედავად იმით აიხსნება, რომ ამ ეპოქად ჯარი ვადაცხადებენ, რადგან დარწმუნდნენ, პორტ-არტურის აღება ისე ადვილი არ არის, როგორც ვგონათო. (ნ. ვ.)

იპონიის სამინისტრო აპირებს ამ დღეებში წარუდგინოს პარლამენტს საგარეო-დო ხარჯთ-აღრიცხვა და სხვაგვარად გარდასახული მომართება და ზოგისადაც ახლად შემოღება. სულ უნდა მოუხატონ იმის საკურორტოებისთვის 70,000,000 იენი. გარდასახული მომართება უმთავრესად სპორტსა და თამაშებს. (ნ. ვ.)

რუსეთის ნაღობიანი გემი სუციის არხში დასახლება გეგმის საბაზო გემს, რომელიც მაშინვე დაღუპულია. ამის გამო რუსეთის გემი არხში 24 საათს გაუტყრებო.

პორტ-საიდში მისულია ხუთი ნაღობიანი გემი და იქიდან ხმელთა შუა ზღვისაკენ წასული სამი ნაღობიანი გემიც უკან დაბრუნებულია, რადგან გზაზე დღევანდელი კოტორის კოტორ დაღუპილია. სუციელის გამოუცხადებს, რომ საქართველოს საგარეო მთავრობის ქვა-ნახშირის წარმოების ნება არაღის მისთვის.

ლონდონიდან იუწყებიან, ციცი-ადმი-რალმა ვირენის-სმა პეტერბურგიდან ბრძანება მიიღო, იენისამდე ზღვაზე დარჩეს, ვიდრე ბალტიის ზღვის ესპერა მოვიდოდეს და მხოლოდ მაშინ წავიდეს მოსკოვად აღმოსავლეთისკენაო.

ერთი ნაღობიანი გემი აღორბინი დარჩება. კრესისკი დიდიტი დონსკოი პორტ-საიდში მისულია, ამზობენ ისიც კოტორ დაზიანებულიაო. (პ. ვ.)

იპონიის დიდი დიპლომატიური შეტაკება მოუვლიდა, ამბობს ნ. ვ. რამ კორეის ნეიტრალიტეტი დაარდებოდა იმას რომ მხოლოდ მანჯურისა და ზღვაზე ემოქმედნა, მაშინ იმ დიდადს გასტანდა, ესლა კი გზა ვაგვიხსნა და ნება მოგვცა კორეის შევივითა ფუნანამდე და იპონიელები ვაფრეკეთათო.

იგივე გაზეთი დასკინის იპონიის: თავისი ფლოტი ვლადივოსტოკს მხოლოდ იმისთვის ვაგზავნა, რომ ვაზთებისთვის მასათა მიერ და ტოკიოში ვევირნათ— ვლადივოსტოკზე იერიში მიიტანეთო. იანგარაშონ მინც, რა დაუვლდათ იპონიის დღეებში, რომლებიც ქვეყანა უნდა იმსოლონ. სულ 200 ტყვია გაუსროლიათ. თითო სროლა, თვით ზარბაზნის ვაცეკვია რომ ვინაგრაშია, 3,000 მანათი ღირს, 200 სროლა კი ნახევარი მილიონ მანათზე მეტს დასწევდაო.

თუმცა ხონთქარის ოსმალეთ-ბულგარიის ხელშეკრულება დაუმტკიცებია, მაგრამ ოსმალეთი მინც სომხრად ეწხლება თურმე. მეტადრე დიდი ყურადღება მიანიჭეს ფლოტს, რომელიც ძალიან აუტანდა დემონსტრაციას. როგორც პ. ვ. აუტანდნებენ, ოქროს მათთან ბევრი სამხედრო გემი ვაგზავნებულა, ხოლო მათთან ძალიან ცოტას შეუძლიან შორს წასვლა, თუმცა ზოგი ახლის სისტემისააო. საერთაშორისო საქმეთა გამწვევების გამო, ოქროს რკასთან დიდი მოძრაობაა. ორსა თუ სამს ძველ გემს ანსულებს ნავსადგომს გუბრუნი ანაზღუდენ ნაღობიანი გემები სომხრად მზადდება. ამით გარდა, ორს ახალ ნაღობიან გემს მოვლიან, «ამიდიეს», რომელიც ინგლისიდან უნდა მოვიდეს, და «მეკიდის»— ფლოდადფლიდგან. როდესაც ყველა ეს გემები თავს მოიკრიბან, მაშინ-ი ოსმალეთს საშუალო ძლიერი ფლოტი ექმნება— ოთხი თუ ხუთი დიდი სამხედრო გემი და მრავალი ნაღობიანი გემი. თუ ვინციაბა, ოსმალეთს ბულგარიასთან ვინუდა იმი, ეს ფლოტი თავისივე შეივით შავს ზღვაში და ბულგარიის ნაპირს არა დაუშლის-რა ჯარის გადასხმას. (პ. ვ.)

თუმცა ხონთქარის ოსმალეთ-ბულგარიის ხელშეკრულება დაუმტკიცებია, მაგრამ ოსმალეთი მინც სომხრად ეწხლება თურმე. მეტადრე დიდი ყურადღება მიანიჭეს ფლოტს, რომელიც ძალიან აუტანდა დემონსტრაციას. როგორც პ. ვ. აუტანდნებენ, ოქროს მათთან ბევრი სამხედრო გემი ვაგზავნებულა, ხოლო მათთან ძალიან ცოტას შეუძლიან შორს წასვლა, თუმცა ზოგი ახლის სისტემისააო. საერთაშორისო საქმეთა გამწვევების გამო, ოქროს რკასთან დიდი მოძრაობაა. ორსა თუ სამს ძველ გემს ანსულებს ნავსადგომს გუბრუნი ანაზღუდენ ნაღობიანი გემები სომხრად მზადდება. ამით გარდა, ორს ახალ ნაღობიან გემს მოვლიან, «ამიდიეს», რომელიც ინგლისიდან უნდა მოვიდეს, და «მეკიდის»— ფლოდადფლიდგან. როდესაც ყველა ეს გემები თავს მოიკრიბან, მაშინ-ი ოსმალეთს საშუალო ძლიერი ფლოტი ექმნება— ოთხი თუ ხუთი დიდი სამხედრო გემი და მრავალი ნაღობიანი გემი. თუ ვინციაბა, ოსმალეთს ბულგარიასთან ვინუდა იმი, ეს ფლოტი თავისივე შეივით შავს ზღვაში და ბულგარიის ნაპირს არა დაუშლის-რა ჯარის გადასხმას. (პ. ვ.)

ტ ვ ი ლ ი ს ი

ჩვენ გვთხოვენ გამოავახებოთ შემდეგი: «შარშან, 20 დეკემბერს, ტვილისელ მეტრეხის ელითაროვისგან სალდაც წაიღო 12 წლის ბავშვი, ესტატე ნიკოლოზის ძე ბოჯაჯი, რომელიც ელითაროვთან შევირდად იყო. მას აქვე დაგზავნი არ აღმოჩნდა; მისმა მშობლებმა ეხლა ვაგვებს ბავშვის დაკარგვა და ვაფუციკებთ ემეგნ; ვოხთვი ყველას, ვინც კი შეხვდეს ბავშვს, მოიყვანოს შემდეგს აღვრცხედ: თინჯისის ქუჩაზე, ტორა-შელიის სახლი, № 11, ციციანო ცაბუნიანისთან, რაზედაც დიდად და დიდად მადლობელნი დავრჩებით. ბავშვის ნიშნები:

უხეოსი, გარყენილის მიწოდებს ყოველი ჩემი მზახველი, არა, უხეხო, ვეარყენილი, მე-კი არა ვარ,— ის არი, ავერ რომ ქალი სვირობის თვალ-მარგალიტში ჩამჯდარი, რომელსაც თითქმის ჩიტის რძეც, თუ-კი სურს, მოგპოვება, მაგრამ ქაბის მინც კლდოლატობს და სხვებსა ეტრფილალება, სახით ღვთის მსგავსი, ხატება, საქმი-კი — გველის ძმობილი, რომელიც მუდამ მას სცილილობს— ყოველი ქალი ხელთ იღოს, მოპაროს თვისი საუნჯე, ნამუს-ახლილი დაავლენი... მე-კი მსხვერპლი ვარ შიმშილის, ვაქურდებისგან ვნებული და კაცისგან საზოხრად შევდინო-მოტყუებულა!... და თან ვამეღვლეს და ვამომეღვლეს იწვევს და ვაბტოვება, თუმც კაცის ნახვა ზოხუსა ჰვერის, შვირის-მივით იღვებსა... მაგრამ, ვჰ, რა ჰქნას, როცა სხვა დღემ არ მოგპოვება, ამდამ თუ არ იშოვა, ხელე შიმშილით მოკვდება!

მივიანავი მონღოლნი.

რალაც მოუწმხავს ვილაც სვირის... მდივანგეო, პატარა უსიკებოა, ვანათ-ლებული კაციო... პორტრეტია ჩემი, და ვინ იქნება ჩემი მცნობი, წაიკითხოს და, ეს ხომ ჩვენი მდივანგეიაო,— არ დაიყვიროს. ნეკრავი რა დავუშავებ-მეთქი.— ვიფიქრე, და ერთი კვირა სულ იმის ფიქრში ვიყვი, ვინ უნდა იყოს, რომ ასე მლანდ-ღავს, და ამ რა დავუშავებ-მეთქი? ისე ვამიტაცე ამ ფიქრებში, ისე მოიკვდა მთე-

12 წლისა, პატარა პირისხისა, წაბლის ფერი თმა აქვს, სახეოდ ესტატე ჰქვია, ვგარად— ბოჯაჯი, მეგრელია, არც შავის მუხებულობისა და არც თვისისა, შავი თვალ-წარბი აქვს და პატარა ტანი-საა. გუშინდელს ნომერში ეს ამბავი საესებით არ გვეჩინა და აღნიშნულია.

დღევანდელ კავკასიის სიმპერატორო საქმურნო საზოგადოება სოფელთა შორის დაარბებს საქმურნო-პიგანურ ბაზოურებს, რომელიც მრავალ დაბ-ბედად. დარჩენიანი რუსულ-ქართულსა და სომხურს ენებზეა დაბეჭდილი.

ტფილისიდან 4 მეტრნალი იგზავნება შორეთის აღმოსავლეთში. დღემდე მთელის კავასიდან 12 მეტრნალი წვალია.

კავასიის სიმპერატორო სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოებას საფრანგეთიდან დიდძალი ამერიკული ვაზი გამოუწვრილა. ეს ვაზი საზოგადოებისთვის შეუკეთონა დ. ზ. სარაჯიშვილს, რომელსაც ტფილისში ვენახს აშენებს.

კვირისის ქალაქის საბჭოს ხმა-სანთა ერთს ნაწილს ამ დღეებში კრება ჰქვია. კრებამ გარდასწყვიტა, წინადა-ღება მიეცათ საბჭოს, რომ წაღეს ქალაქში ორი ახალი პირველ-დაწყებითი სკოლა დააარსოს. ხმოსანი იმ ზარისანი არიან, რომ უთუოდ საჭიროა ყოველ წლებს ორი ასეთი სკოლა მოემართოს ქალაქს.

ტფილისის სათავად-ზნაურო ბანს წარსულის წლის განმავლობაში 360 ათასი მანეთი წმინდა მოგება დარჩენია. ბანკის რეზერვულთა კრების დანიშნენს აპროლისათვის აპირებენ.

ამას წინადა ნადალდევის ზოგიერთმა მტკობრებმა სოხუა ქალაქის გამეგებას, მცხე მოგვეცით გამოვისყიდეთ ქალაქის ადგილები, რომელიც იჯარით ვაგვებს აღებულთა. ქალაქის გამეგებას ეს თხოვნა აქამდე არ განუხილვია. გუბერნატორმა წინადაღება მისცა გამეგებას, დაამტკიცეთ ამ საგნის განხილვაო.

დღეს, 26 თებერვალს, კრება აქეთ იმ ქალთა, რომელნიც შორეთის აღმოსავლეთში დაჭრილ მეომართა და დამ-ლებულ ოჯახობისათვის შეწვრბის აღ-მოსახენად შეწყობილებს აგროევენ. კრე-ვა ტფილისის გუბერნატორის მეუღლის სადგომშია დანიშნული.

26 თებერვალს ტფილისის «რუ-კო-სა» წარმოადგენა რამათა. მიუღლი შესოსავალი, 158 მანეთი, რუსეთის სამხედრო სამხედრო საკურობისათვის გა-დაიღო.

ლი ჩემი არსება, რომ იმ კვირა, ამას თქვენი შენიშნავდი, თავისებურ ნაბერ-ქალს ველარ აფრქვედა ჩემი კალამი.

და რა-კი დავრწმუნდი, რომ არაფერი დამიშვებდა და სრულიად უბრალოდ იღრინება ცოლიანი ძალიანებდა, იღრინება და თან იმღვება, ოჰ, ნეტავ ქალად ვა-ვეინი-მეთქი ღმერთს, ვინაბტრე! მოვდგე-მოვად და ელისაბედ ჩემქმნიშვილითი შევახებდი: — აიხსენ, თუ კაცი ხარ და ქული გხურავს, ნიღობი გამოაქვეყნე შენი გვარი და სახელი, შე მხალაო, შენა!... დიდა, ჩემს ღღემ ქალბადა არ მინატ-როია, ან რა სანატრელია?! და მაშინ კი ვინატრე ჩემქმნიშვილის წაბაძეთ!

ბოლოს ამშველიდა ვუღო, დაცხრა გონება და პირად თუ არაფერი დამიშ-ვევია, იქნება საზოგადოებრივს ჩემს მოლ-ფაწურებს ველურის-მეთქი, — ვიფიქრე. ვა-დასწინებ ჩემი მოკლე, მაგრამ ნაყოფი-რი ცხოვრება და ვგრა, ვერ მიხვდნი ვი-მოკანას.

მაშ ჩემს კალამს უბებნია?! ეს «უსიკო» მომჭერით, ჩემი კობტა «უსიკო», თუ ამ სკვირნას ვიცნობდე, ან ჩემს ღღემ ხმა ამოვლის მასზე ჩემს კალამს მინც ვაღ-მოვლე ოქროს ვარაყით დაქვილდა და მის ჩასმული ჩემი «საუნჯე»; თავით ბოლომ-დე ვადავიტოხებ და ვგრა ვიპოვნე-რა. ავდექ და საზოგადოებას მივუვდე უკ-რის: ვანხოთ — მავს ვინმე მომდურავო, და ან რას მეფლურია-მეთქი. და წააზოვი-დენით ჩემი ვანციკვებდა, თურმე აქ-კი ყოველიყო დამარხული ძაღ... უკაცრა-რავად სვირია! საზოგადოება თურმე მო-ვლის თავის მდივანგეა და იტუთ, რას ვემღურის? ვერც კი წარმოიდგენთ, მე რომ არ მოგახსენოთ. მომისმინეთ და გულახდილიად მიბრძანეთ, თუ ვინებოთ უხადრეკი არ ყოფილი ვილაც სვირია, რომ ხალხის მიუქმ-მოთქმის აქყოლია და საგანგებოდ ვაუხილავ რალაც ქარბი. არაფერი აკეთებენ და თავისს დანიშნულ-ებს არაფერად ემსახურებიან, გარდა იმისა,

თვალის სამკურნალოში დიდ-ძალი ბავშვები მივაყთ, ასე რომ მეტრ-ნალი ბავშვების განიშვებს ვერ ასწო-ბენ. აზრად აქვთ, ამ სამკურნალოში ექიმთა რიცხს მოუმატონ და, ამას გარდა, შერბილიც გაათავითოვონ.

მადლითვის კუნძულზე, ნიკოლო-ზის ზღის მახლობლად, მდებარეობს, მი-წა, რომელზედაც დავა აქეთ ქალაქსა და კერძო კაცებს. ხმოსანი კოინმა მოხსენ-ებდა შევრება ქალაქის გამეგებაში, იარ-ჩიეთ საგანგებო კომისია და დაავალეთ იმის გაგება, თუ ვის ეკუთვნის ეს მიწე-ბო. ხმოსანი კოინი ურჩევს გამეგებას, ძალიან კარგი ექნება, ამ ადგილას ქა-ლაქსა კიდევ სხვა მიწებიც შევირბის კერძო კაცებისგან და ბაღი ააშენოსო. ამ მოხსენებას ქალაქის გამეგება ჯერ თვითონ განიხილავს და შემდეგ საბჭოს წარუდგენს განახილველად.

სომხების ღდათა საქველმოქმელო საზოგადოებას 14 მარტს კრება ექნება, კრება, სხვათა შორის, 1903 წლის ან-გარის განიხილავს.

დღეს ქალაქის გამეგების სადგომ-ში კოლორის მამასახლისის არჩევნია და-ნიშნული.

ამიერ-კავკასიის რეისის გზის წარ-მომადგენელად კითხვისთვის შევიკვის მრე-ველთა კრებაზე დაუნიშნავთ იმე. ვოლ-კოვი.

განჯიდან სწვრენ ნოევი ობო-რენი-ს: ცნობილი ყარაღ დალი-ალია ისევ დათავიშობს. 21 თებერვლს დალი-ალი თავისი ექვსის ამხანაგით მივი-და სოფელ ყარა-სუში და შევიდა ერთის გლეხის სახლში, სადაც ამ დროს მამა-სახლისი, მწერალი და ოთხი დარჯი-სადლომდენი. ყარაღებმა იარაღი ახსნეს ყველას და ხელეში შეუტყვე უკან. ხე-ლებ-შეკრულები გაიჩეცეს სოფელ მოგუ-შორისში, სადაც მამასახლისის სახლთა-თიან, რომ დალი-ალი და მისს ამხა-ნავე შენიშნა მამასახლისი არ უნდათ-ოქო. ჯაქვი და ბეჭედი მწერალს გადას-ტეს. დალი-ალი ვაგუარებულა ყოფილი თურმე იმის გამო, რომ მამასახლისის ერთხელ უცდია იმის დაჭერა.

ხელ ქალაქის საბჭოს ხმოსანთა-ში ბროვიცილიდან საქმისათვის უხედა მოუვლდეს ფულს უნაყოფოდ ჰპარ-ჯავდნო... წინგებს სია ჰაქვდავენ, და თუ დაბეჭდეს რამე, თითონ ხელს არ გაა-ნძრეკენ, თუთა ვაგაბაირის მიმღები მღინ-ბეგე-კი, და რედაქციას სხვას ანდო-ნათქ, იქნება კალკე ვილდოს ვაცემე-თაქ!... ედლის კალენდარი რა არის, იმდენი ვერ უბრუნიათ, ისე შეაკერევი-რან, რომ კედელზე დაკიდდნენ და იმ წამსვე არ დაიფურცლონ და ძირს არ ჩამოციკედნოს... შემოწირული წინგე-ბი და ხელნაწერები ისე უყარია, რომ არ-კი-კი ხომ რა აქეთ, და ჩვენი ცხოვე-ბისთვის საინტერესო ხელნაწერს ჩვენს წიგნის-საცემში უცხონი ჰპოვებო-ნო... საქცლორის სალავებო ვაუხილია და მივიანგევი, განათლებული ყმაწვილი კაცი, თავმჯდომარედაო!... ლექსიკონი არა გვექნა; ჩუნიან-შვილის ლექსიკონის იმოდენი ნაკლი აქვს, რომ სრულიად უსარგებლო და უფარვისი არის; და იმის მაგივრად, რომ ცოტა ინიციტივა და საქმის ერთგულება გამოჩინათ, მკლ-დენი მოეწვიათ, სვირისი, მეცნიერულ-ტერმინოლოგითი შეესებულო ლექსიკო-ნი შეედინათ და მით ერთგულ მწერ-ლობის საფუძველი დაეღათ, ადგენ და ყოველად უცვლელად დაბეჭდეს ჩუნიან-შვილის ლექსიკონი! ფული ფულად ვაგუ-ლონგეს და საქმი-კი ვერა ვააროგეს-რა, რადგან პურის მაგივრად სიპი ქვა მია-წოდეს საზოგადოებასა... კარგად იცლ-დენ, ე. კ. — რომ იოტის ოდენიც არის ნდობა მტკნორადა მათი, ლექსიკონის შედ-რებას ეჭობა კაციც არ მანდობდა. ეს პირველი, მაგრამ მეტის მეტად სასტიკი ვაგუთხდება იყო და თუ ასევე ემსახურ-დეს საქმეს, სრულიად დაპარაგენ იმ თანაგრძობას, რომელზედაც დამაყრებუ-

თვალის სამკურნალოში დიდ-ძალი ბავშვები მივაყთ, ასე რომ მეტრ-ნალი ბავშვების განიშვებს ვერ ასწო-ბენ. აზრად აქვთ, ამ სამკურნალოში ექიმთა რიცხს მოუმატონ და, ამას გარდა, შერბილიც გაათავითოვონ.

მადლითვის კუნძულზე, ნიკოლო-ზის ზღის მახლობლად, მდებარეობს, მი-წა, რომელზედაც დავა აქეთ ქალაქსა და კერძო კაცებს. ხმოსანი კოინმა მოხსენ-ებდა შევრება ქალაქის გამეგებაში, იარ-ჩიეთ საგანგებო კომისია და დაავალეთ იმის გაგება, თუ ვის ეკუთვნის ეს მიწე-ბო. ხმოსანი კოინი ურჩევს გამეგებას, ძალიან კარგი ექნება, ამ ადგილას ქა-ლაქსა კიდევ სხვა მიწებიც შევირბის კერძო კაცებისგან და ბაღი ააშენოსო. ამ მოხსენებას ქალაქის გამეგება ჯერ თვითონ განიხილავს და შემდეგ საბჭოს წარუდგენს განახილველად.

სომხების ღდათა საქველმოქმელო საზოგადოებას 14 მარტს კრება ექნება, კრება, სხვათა შორის, 1903 წლის ან-გარის განიხილავს.

დღეს ქალაქის გამეგების სადგომ-ში კოლორის მამასახლისის არჩევნია და-ნიშნული.

ამიერ-კავკასიის რეისის გზის წარ-მომადგენელად კითხვისთვის შევიკვის მრე-ველთა კრებაზე დაუნიშნავთ იმე. ვოლ-კოვი.

განჯიდან სწვრენ ნოევი ობო-რენი-ს: ცნობილი ყარაღ დალი-ალია ისევ დათავიშობს. 21 თებერვლს დალი-ალი თავისი ექვსის ამხანაგით მივი-და სოფელ ყარა-სუში და შევიდა ერთის გლეხის სახლში, სადაც ამ დროს მამა-სახლისი, მწერალი და ოთხი დარჯი-სადლომდენი. ყარაღებმა იარაღი ახსნეს ყველას და ხელეში შეუტყვე უკან. ხე-ლებ-შეკრულები გაიჩეცეს სოფელ მოგუ-შორისში, სადაც მამასახლისის სახლთა-თიან, რომ დალი-ალი და მისს ამხა-ნავე შენიშნა მამასახლისი არ უნდათ-ოქო. ჯაქვი და ბეჭედი მწერალს გადას-ტეს. დალი-ალი ვაგუარებულა ყოფილი თურმე იმის გამო, რომ მამასახლისის ერთხელ უცდია იმის დაჭერა.

ხელ ქალაქის საბჭოს ხმოსანთა-ში ბროვიცილიდან საქმისათვის უხედა მოუვლდეს ფულს უნაყოფოდ ჰპარ-ჯავდნო... წინგებს სია ჰაქვდავენ, და თუ დაბეჭდეს რამე, თითონ ხელს არ გაა-ნძრეკენ, თუთა ვაგაბაირის მიმღები მღინ-ბეგე-კი, და რედაქციას სხვას ანდო-ნათქ, იქნება კალკე ვილდოს ვაცემე-თაქ!... ედლის კალენდარი რა არის, იმდენი ვერ უბრუნიათ, ისე შეაკერევი-რან, რომ კედელზე დაკიდდნენ და იმ წამსვე არ დაიფურცლონ და ძირს არ ჩამოციკედნოს... შემოწირული წინგე-ბი და ხელნაწერები ისე უყარია, რომ არ-კი-კი ხომ რა აქეთ, და ჩვენი ცხოვე-ბისთვის საინტერესო ხელნაწერს ჩვენს წიგნის-საცემში უცხონი ჰპოვებო-ნო... საქცლორის სალავებო ვაუხილია და მივიანგევი, განათლებული ყმაწვილი კაცი, თავმჯდომარედაო!... ლექსიკონი არა გვექნა; ჩუნიან-შვილის ლექსიკონის იმოდენი ნაკლი აქვს, რომ სრულიად უსარგებლო და უფარვისი არის; და იმის მაგივრად, რომ ცოტა ინიციტივა და საქმის ერთგულება გამოჩინათ, მკლ-დენი მოეწვიათ, სვირისი, მეცნიერულ-ტერმინოლოგითი შეესებულო ლექსიკო-ნი შეედინათ და მით ერთგულ მწერ-ლობის საფუძველი დაეღათ, ადგენ და ყოველად უცვლელად დაბეჭდეს ჩუნიან-შვილის ლექსიკონი! ფული ფულად ვაგუ-ლონგეს და საქმი-კი ვერა ვააროგეს-რა, რადგან პურის მაგივრად სიპი ქვა მია-წოდეს საზოგადოებასა... კარგად იცლ-დენ, ე. კ. — რომ იოტის ოდენიც არის ნდობა მტკნორადა მათი, ლექსიკონის შედ-რებას ეჭობა კაციც არ მანდობდა. ეს პირველი, მაგრამ მეტის მეტად სასტიკი ვაგუთხდება იყო და თუ ასევე ემსახურ-დეს საქმეს, სრულიად დაპარაგენ იმ თანაგრძობას, რომელზედაც დამაყრებუ-

*) ვი ვაიაფს, შე დალდევილი თუ არა და, ერთი კარგი, სამ-გვრმოიანი ლურსმანი და იმის ჯანი!

კრება და დინშული.

ტფილისიდან და სხვა ქალაქე-ბიდან გავრამოლონ სატუსლოში პა-ტიმბრთა ვაგზავნა შეწერებულა ამ ე-პი-მად, რადგან იქაურ ტუსალთა შორის სათაფლ ვაგზავნა.

შევი კავთისა და გორის მახრის მტხოვრებთ, როგორც საბარეშუმი სად-ვეურის ცნობათაგან სხნს, ბოლოს დროს მავარემუნიონისათვის ხელი მოუტენიათ.

კავკასიის საომარულ ოლქის მტრენელება 100 მანეთის წინგები ვაგ-ზავნა კავკასიის დღდათა სკვირო სკო-ლის ბიბლიოთეკის შესახებად.

უნიანსკელის კვირის განმავლობა-ში ტფილისში ვადაღდების სენით ცოტა ხალხი ვაგზადრა ავიდა.

ჩვენსუპრი აზგუბი

ს. დილიძე (მარხანს მარხან) დი-დავკური დ. ზესტაფონიდან ოთხს ვერსის მანძელზე, ოთას კომალზე მეტი მტხვარ-გება; თავად აზნაური და გეგენი.

თავი და თავი საქმე აჭურებისათვის არის მამაშულის (გეგენის) კეთილა. დღის ბეგრი მასდათ და ვარკის ხარისხის. ხო-გათანა მტხვარებნი ვაჭრანსა აიანს. მი-აქვთ და სოფელს დღინი ჩვენს ქვეყნის სხვა-და-სხვა კუთხეს და ამის იქნება (რუ-სუაში) და ვა ფსად ასადენ. საზახე, ე. ო. თვამტეკა ჩავი (ჩავი საწვავი, რა-მედაც წინათ ერთ ფაფოს უღრას) აჭურის მუკანას 40—45 მანათიან ფაფოს ასავე. ბეგური არანს ამასთან დაგხინს და აზნაურ-ნი, რომ ოცს საზახესზე მეტს ჰქვიაან.

გუგორის ვარდ ქუჩისათვის კიდევ ვაგ-ტახობს და კარდ ქარასე ადებენ, რადგან, სამუშეური ჭაითურს რეინის გზაზე და ათოვება.

სწავლის სწორად რომ ძაღან აქეთ აჭ-ურებს, ამას მითაც დანახავთ, რომ აჭურ-ებნი შეივებს მისამსახლებად სჯაქაქა სასწავლებელისათვის ორს მანეთს და მეტსაც ახლან.

ყოველ დღეს მტხვრებთ მისამსახლე-დად მოსატყუო 8—9 წლის ბავშვს, რა-მედაც ოცს ოცს ვერსი უსათაფლ უნდა ვა-არს, თარემ სკოლაში სწავლან ვერ მია-ხერხებს თავის დროზე. თუმცა ამ სოფ-ლებში არს სკოლები, მაგრამ ამ საქმეში ვერ შეივებს მათ და მისამსახლენად ნყოფი ვერ მოუტენიათ. ვისი ბრძანა?... ქართული მხარაზა: რად არ დაქვება, რა დაგებთა, და ახლან— ბოისაგან ნუ მოკლა ბოლო-კარგისს ბუღესაო.

გაკეთში ეჭვარ, დიდავკურს ახდა ვიღარ-ს მქადაგებედა და მკალობედა მასწავლებე-ლია თვით საზოგადოების არსებობა... ისე მე.

საშუალოდ ვარკილი (გვარების საეკატისაგან) ფილი. დიდად პარტიკულულო შურ-დელის რედაქტორა! უშორილდესდ ვოხთვი თქვენი კარგი შურდელთა ცოტა ხნით მთხოვოთ, რომ უფრო ღონიერად ესტყარცნო ქვა-ქაქურს სალაყბო პანას, რათა ვანიზენ ის უმეღდინი, რამეთუ არა იციან, რასა საღიანია!...

ბანაკი, რომელზედაც ეხლა თქვენი შურდელის წყალობით იფიქრებენ უნდა მი-ვიტყუო. შესდგება აქაურ უქმად ყმაწვი-ლებისაგან, რომელნიც სხვისიგან მით განიარჩევიან, რომ მხარ მოტეხილ ინდაურ-რებოთ დაიარბებან; სახლად, რომლი-თაც იხინი აქაურებმა მონათლეს, ყწო-დებთა ოსმალ-ტურკობების დასო.

მათი სამოქმედო პროგრამა: ცნობილ მოღვაწეებს ვაცოლო, პარტიკულულო კაც-თა წინააღმდეგ საახსარო ლექსების ჯღა-ბნა და ქალაქის მკვიდრთა შორის ვაგ-რეკებთ, დამა-კალორებთან უსახელო წერილებს წერა, უცნურლო სურათებისა და ბარათების გზავნა და სხვა. რომ უფრო ვადაიჭიროს აბლტურკობების დასმა სა-

უქლები
უქლები (საკვირაო გაზეთი)
წელიწადი მთავრე
ნაწილები.
ვაზაფხული შემოდგა, მოაშუქა თბილი სხ

